

Az evangélium (jó hír) röviden

Kedves Embertársam!

1. Közel kétezer évvel ezelőtt azért kellett felfoghatatlanul iszonyatos kínszenvedés és gyalázat közepette meghalnia Jeruzsálemben egy római kereszten egy harmincas éveiben járó názáreti férfinak, mert azt állította, hogy ő **Isten (Fia)**, aki azért jött el hozzánk emberi testben, hogy tökéletes életével, helyettünk vállalt áldozati halálával és feltámadásával megmentsen minket a halálunk utáni örökös gyötrődéstől (melyet bűneinkkel érdemeltünk ki), és boldog közösségben élhessünk vele már most, sőt örökké, hisz erre teremtett bennünket. Ahogy előre megmondta, három nappal a **kereszthalála után feltámadt**, és negyven napon át megjelent több mint ötszáz embernek (egyszerre), akik közül sokan az életük árán is tanúsították a názáreti Jézus Krisztus és az ő Bibliában leírt története és tanítása igazságát. Ráadásul ő a földi életével részletekbe menően betöltött mintegy háromszáz bibliai jövendölést, amelyeket évszázadokkal (részben évezredekkel) korábban írtak le, és amelyeknek jelentős részben a születése előtt keletkezett kéziratmásolatai máig fennmaradtak. Tanítása a legelterjedtebb vallássá vált, s mindmáig alapvető hatást gyakorol a történelemre, tudományra, erkölcsre, művészetre, filozófiára, közéletre.

2. Jézus a legrövidebben így foglalta össze (a Biblia) tanítását: *„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.”* Az utóbbit – embertársaink szeretetét – pedig így magyarázta híres arany szabályában: *„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük”* (Máté 22,37-40; 7,12).

3. Isten mindkét említett „főparancsát” naponta megszegjük, és őszintén a szívünkbe nézve tudjuk, hogy ezzel súlyosan vétünk Urunk és a teremtményei ellen. Ezért a lelkünk mélyén érezzük ezt a **nehéz bűnterhet**, amely megrontja életünket és kapcsolatainkat, és ha nem találunk rá megoldást, jogosan szörnyű balsejtelemmel vetíti előre halálunk közelebbi napjának árnyékát.

4. Ha ő ennyire szeret(ett) minket, és csupán **hitet** (szavára, áldozatára és erejére való hagyatkozást s az ebből fakadó hithű engedelmességre való készséget) vár tőlünk annak érdekében, hogy megmeneküljünk ebből a halálos veszedelemből, akkor hogyan lehetnénk olyan esztelenek és hálátlanok, hogy nem törődünk a fenti igazsággal, el sem olvassuk Isten ezt kifejtő könyvét, a Bibliát – vagy ha elolvassuk is, nem vesszük komolyan, nem járunk utána alaposan igazságának –; ha pedig el is hisszük értelmileg, nem váltjuk tettekre, nem építjük rá egész életünket? Így van ezzel a legtöbb „vallásos”, „keresztény” ember is, becsapva magát és másokat. Az (ön)áltatás mesterei vagyunk!

5. Lényegében csak **két lehetőségünk van** ma is: elismerjük, hogy Jézus valóban Isten (Fia), leborulva imádjuk őt, s teljes szívünkkel és erőnkkel igyekszünk szeretni és szolgálni őt (és a többi embert) mindhalálig – amihez ígérete szerint ő ad erőt, ha hit által az életünkbe fogadva Urunkká tesszük őt –, VAGY továbbra is magunkat imádjuk és isteníjtjük, saját bölcsességünket követjük, ragaszkodunk a bálványainkhoz (élvezetek, pénz, hatalom, függőségek), megmaradunk bűneink rabságában, és örökre elveszünk. **Nincs harmadik út**, ahogy Pilátusnak sem volt, hiába „mosta kezeit” és igyekezett megmenteni Jézust anélkül, hogy határozottan állást foglalna mellette, s bár tudta, hogy ártatlan, végül mégis kiszolgáltatta őt gyilkosainak. *„Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta”* (János 3,36).

6. Kérlek, **nézz szembe Te is őszintén az igazsággal**, a feltámadt Jézus Krisztussal, aki ma is él, és találkozni akar Veled személyesen Szentlelke és földi követői által, s **válassz**. Arcul köpöd és újra megfeszítéd teremtő és megváltó Istenedet, vagy saját életedet adod halálba és bízod őrá mint Uradra, vállalva Vele együtt az örök mennyei dicsőséghez vezető földi szegény és „örömteli szenvedés” keskeny útját? További segítséget találsz mindehhez a honlapomon, különösen „A kegyelem és igazság »ismeretlen« evangéliuma – Isten válasza az ember alapvető kérdéseire” c. írásomban (lényegi összhangban a végén jelzett katolikus és protestáns tanításokkal, ld. hivo.hu/ismev.htm), és szívesen segítek személyesen is a megadott elérhetőségeken. Ha kezedben a repülőjeggyel megtorpanasz, és nem mersz felszállni a gépre, nem jutsz célba. Gondold át a dolgot, s halogatás nélkül tedd meg a hit lépését, és **szállj föl!** Mondd el Istennek imádságban e döntésedet, s kérd őt most és mindennap, hogy mutassa meg, mit kell tenned. Megköszönöm, ha tájékoztatsz e döntésedről (ez is segíthet valóban felszállnod) – imáim kísérek.

Hargitai Róbert (www.hivo.hu), 2016. 05. Változtatás nélkül szabadon másolható.